

אש מקרבת ואש שורפת

אי אפשר לעבור את פרשת שמיני ממבט משפחתי, בלי לדבר על הסיפור הנורא של מות שני בני אהרן, נדב ואביהוא. אפשר לעסוק בהתמודדות עם השכול, בעוצמה של הדממה ו'ידום אהרן', וביחס בין המשפחה הפרטית לבין המחויבות לתפקיד הכללי.

אני רוצה להאיר נקודה נוספת בעקבות השוואה לפסוק הקודם לסיפור - **"ותצא אש מלפני ה' "** ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים, וירא כל העם וירונו ויפלו על פניהם", האש שיצאה מלפני ה' גרמה לשמחה גדולה אצל העם, ולהתקרבותם לה' יתברך.

מיד לאחר מכן משתמשת התורה באותו ביטוי בדיוק **"ותצא אש מלפני ה' "** ותאכל אותם וימתו לפני ה'", אבל האש הזו היתה שורפת וגרמה לצער גדול, והיא גם באה כעונש על קרבה לא מדוייקת לעבודת המשכן. כחוט השערה יש בין אש של התלהבות, חום וקרבה, ובין אש שורפת ומכלה.

בחיי המשפחה ישנם מצבים רבים בהם עולה האש: בין בני הזוג, בין ההורים לילדים או בין הילדים עצמם. המשימה הגדולה והחשובה של כולם היא לדעת לנתב את האש הזו למקום הנכון שבו אש זו תגביר את השמחה והקשר בין כולם, ולא ליפול ח"ו לכבשן האש הנורא, הגורם לפירוד ולשנאה. לצורך זה שווה אפילו להקריב קרבנות כפי שעשו העם במשכן, אך לא לצאת מהגבולות כפי שקרה לנדב ואביהוא. שנזכה במהרה לקיום התפילה 'כי אתה ה' באש הצתה, ובאש אתה עתיד לבנותה'.

הרב אליהו האיתן

רב משיב במכון פועה ומרבני
המכון הישראלי למשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם